

Posa't a les meves sabates

El dia 29 d'abril celebrem el dia internacional de la Solidaritat Intergeneracional, des de Crenco volem sumar-nos-hi amb una proposta tan senzilla com poderosa: posar-nos al lloc de l'altre, especialment d'aquelles persones que ja han recorregut un llarg camí.

Vivim en una època en què allò nou brilla, mentre allò vell sovint s'amaga, s'oblida o es reemplaça. De vegades cuidem més un telèfon que no pas les persones que tenim a prop i que realment ens importen.

Però... i si ens aturéssim un moment? I si escoltéssim? I si preguntéssim? I si simplement acompanyéssim?

I si deixéssim de veure estereotips edadistes i comencéssim a mirar de veritat, a descobrir qui hi ha darrere de cada rostre, de cada història, de cada persona?

La metàfora de les sabates

El Leo té 9 anys i li encanten les sabatilles noves. Cada vegada que en veu unes de diferents, somia tenir-ne. Li agrada com brillen, com fan olor, com sonen en caminar. Diu que amb cada parell pot córrer més de pressa.

Un dia, la seva classe va anar a visitar una residència de gent gran. Allí va conèixer **la Rosa**, una persona sènior que li va somriure amb tendresa i li va dir:

- Tens els peus inquiets. Jo també els tenia així, saps?

El Leo va riure i la Rosa li va mostrar les sabates velles, gastades, de cuir esquerdat.

—Aquests em van acompanyar en els meus millors moments: quan vaig conèixer l'amor de la meva vida, quan vaig escapar-me d'un examen per por, quan vaig ballar al casament de la meva millor amiga.

El Leo es va quedar callat, mirant aquestes sabates. Mai no havia pensat que les sabates guardessin històries.

Aleshores la Rosa li va preguntar:

—I tu quina història vols que expliquin les teves sabates?

El Leo no va saber què respondre. Però aquella nit, en arribar a casa, va treure un full i va dibuixar **una sabata meitat vella, meitat nova**. A la part vella, va dibuixar unes flors pansides. A la nova, flors que començaven a brollar.

A sota va escriure:

"Jo continuaré caminant on altres ja van caminar. Però ho faré amb compte, per no oblidar els seus passos."

Posa't a les meves sabates

Com podeu treballar aquesta activitat?

Us proposem una dinàmica senzilla però carregada de significat, ideal per fer-la de manera individual o en parelles: adults, sèniors, adolescents, infants... tothom hi pot participar per compartir un moment de reflexió a través de l'art.

Hem preparat una plantilla amb la silueta d'una sabata partida en dues:

- Una meitat, desgastada, plena de camins viscuts.
- L'altra, nova, a punt per començar a caminar.

Cada persona pot pintar-la, decorar-la, escriure-hi, expressar-se lliurement. Però, sobretot, el més important és pensar i sentir:

- Qui ha caminat abans que jo?
- A qui vull cuidar millor?
- Quines històries s'amaguen darrere dels passos dels altres?

Aquí no importa si ets gran o petit. Tots portem històries a dins, tant d'antigues com de noves.

Perquè cada edat té sabates que parlen i camins que connecten generacions.

